

[Tommy Dinesen]

derstrege, at i de fælles udbudsbetingelser for Storebæltforbindelsen står – i øvrigt parallelt med bestemmelserne i DONG's fællesbetingelser – at entreprenøren er forpligtet til i størst muligt omfang at anvende dansk materiale og forbrugsgods, dansk arbejdskraft og materiel. Der er intet i den udvikling, vi sporer i øjeblikket, som ændrer de vilkår, som hidtil har været gældende med hensyn til det, jeg her refererede fra udbudsmaterialet.«

Det vil altså sige, at man regnede med, at det gik, som det skulle. Man gad såmænd ikke engang undersøge de problemer, der fandtes.

En anden ting, som jeg synes er værd at undersøge – og som vist også blev omtalt af hr. Ole Espersen – er, at man allerede den 18. maj vidste, at der var noget under opsejling. Hvorfor gik man ikke ud offentligt eller i hvert fald til Folketingets partier eller i udvalgene og sagde, at der var noget galt? Var det med baggrund i, at der den 15. juni skulle være et EF-valg? Man har før set eksempler på, at der er ting, der ikke er kommet frem i en valgkamp. Jeg tænker her på den ulykke, der var i Thule for nogle år siden samtidig med, at der var valgkamp her i Danmark, og som kunne have forrykket et eller andet valgresultat. Er det det, der ligger i dette? Det, vi sagde, mens aviserne skrev meget og sagen kørte videre, var, at vi ville have en undersøgelse af disse ting, og det er selvfølgelig med den baggrund, at dette forslag ligger her fra SF.

Der har jo også været mange beskyldninger, og jeg synes ærlig talt, at det ville klæde Folketingets medlemmer og også mange andre, at der kom en afklaring af de mange beskyldninger, der har været fremført.

Der har været beskyldninger mod bestyrelsen i A/S Storebæltforbindelsen, der har været beskyldninger om uduelighed i regeringen, der har været sagt, at trafikministeren burde gå af, og der har været beskyldninger mod og forslag om fyring af broformanden, der har været nogle, der har snakket om lobbyisme, og at Monopoltilsynet har skylden for det hele, og hvad ved jeg.

En ting, der måske ikke har været diskuteret, er, at hvis der kommer en regning på det, der er sket, hvem skal så betale den? Ja, det skal brugerne af de faste forbindelser på Storebælt. Det er der ikke nogen der har taget frem her, måske fordi det bliver behandlet af retspolitiske ordførere med en enkelt undtagelse, men det er da

en ting, som vi selvfølgelig vender tilbage til senere.

Jeg vil sige tak til hr. Ole Espersen for de ting, der blev sagt, og jeg er enig i det, som hr. Ole Espersen sagde, naturligvis.

Når justitsministeren siger, at man ikke kan have to parallelle undersøgelser på samme tid, og at det måske tager over et år, osv., ved jeg ikke, om man ikke kan det. Det kan man vel nok, det er der da i hvert fald flertal for, og det er der jo andre fra Retsudvalget der mener at man kan. Når hr. Helge Adam Møller siger, at man tier, mens retten taler, kommer jeg til at tænke på, at så kan man jo næsten ikke sige noget i dette land efterhånden.

Sådan som jeg opfattede hr. Bjørn Elmquist, var der en nuanceforskel mellem det, som hr. Bjørn Elmquist sagde, og det, der blev sagt af den konservative ordfører og af De Radikale.

Jeg opfatter hr. Bjørn Elmquist som mere positiv over for en undersøgelse, og jeg synes altså ærlig talt også, at udenrigsministeren er blevet citeret adskillige gange for at sige, at der skulle undersøges – sten for sten, var udtrykket – i denne sag. Intet skulle gemmes.

Derfor tror jeg, at befolkningen – og jeg tror stadig væk på, at befolkningen kan huske den debat, der har været – synes, at det er vigtigt, at dette bliver afsløret for at finde ud af, hvad der er galt, hvor det gik galt, og hvem der har ansvar.

Så vil jeg slutte af med at sige tak til hr. Ernst B. Schmidt og hr. Arne Melchior for en positiv tilbagemelding på en undersøgelse af de her ting.

Justitsministeren (Engell):

Det, der kalder mig herop, er hr. Ole Espersens indlæg, som jeg synes kunne give anledning til misforståelse, idet hr. Ole Espersen sagde, at »køb dansk-klausulen« ikke er med i sagen nu, idet fejlen er erkendt.

Hertil må jeg sige – det var også det, jeg var inde på i mit første indlæg – at der da er grund til at understrege, at den del af sagen, der er ophævet, vedrører de foreløbige foranstaltninger. Hovedsagen føres videre, og den omfatter som bekendt både »køb dansk-klausulen« og så også spørgsmålet om drøftelserne med tilbudsgiverne.

Så må jeg sige, at der ikke er indgået noget forlig i denne sag, men som man vil erindre,